

Aby budoucnost přinesla to, v co doufáme

I během těžkých let vojenského konfliktu na Ukrajině vnímáme, kolik světla dokázalo proniknout i do tak temného období. Lidé, kteří uprchli před válkou, nacházejí jeden druhého v přátelstvích i v romantických vztazích. Děti se rodí, zamilovaní uzavírají sňatky, školáci se sžívají se spolužáky, maturanti slaví na plesích, pracující zase nacházejí podporu a přijetí mezi kolegy.

I u nás v Charitě zaměstnáváme řadu držitelů víza dočasné ochrany a vnímáme je jako velkou pomoc. Máme radost z jejich růstu, zlepšující se

češtiny i znalosti české kultury. A především chuti jít dál a nevzdávat se.

Někdy nás zasáhne doslova „bomba“, když se třeba dozvíme, že manžel

ženy, které pomáháme, podlehl zraněním nebo švagr naší kolegyně byl zabit v boji. Tehdy je těžké myslet pozitivně a soustředit se na každodenní rutinu práce a realitu života vůbec.

Všichni si přejeme, aby peklo války konečně skončilo a život byl klidnější. Přejeme si, aby nám blízká budoucnost přinesla to, v co doufáme: mír, obnovu Ukrajiny a možnost pro lidi této země žít zase v bezpečí.

Lucia Barčíková
pracovnice
Střediska Migrace

Čtyři roky od začátku války: Charita dál pomáhá lidem z Ukrajiny

24. února uplynou čtyři roky od začátku ruskoukrajinské války a zároveň od chvíle, kdy se Charita zapojila do pomoci lidem hledajícím v České republice bezpečí.

V zemi nyní žije přibližně 385 tisíc držitelů dočasné ochrany. „Stále se na nás obracejí stovky lidí s tímto unikátním typem víza. Bojují s jazykem, byrokracií a dalšími překážkami, které přináší život v nové zemi,“ uvádí Lucia Barčíková ze Střediska Migrace.

Arcidiecézní charita Praha v loňském roce pomohla více než 22 tisí-

cům cizinců, z toho polovinu tvořili uprchlíci z Ukrajiny. 150 zranitelným osobám nadále poskytuje i ubytování v pěti ubytovnách a dvanácti bytech. Jde o mladistvé, samoživitelky s malými dětmi, seniory i lidi se zdravotními omezeními, kteří obtížně hledají práci.

Řada ukrajinských uprchlíků dnes pomáhá Charitě. Pracují zejména jako pečovatelky v terénních službách či v domovech pro seniory, zapojují se také do práce Střediska Migrace. Často zastávají potřebnou práci, o kterou není mezi českými uchazeči velký zájem.

Krátce

✿ **Novým pražským arcibiskupem** se stal Mons. Stanislav Přibyl, který se během své kněžské dráhy intenzivně věnoval charitní oblasti. V letech 2004–2008 působil jako prezident Arcidiecézní charity Praha. **Více...**
✿ **Charita Česká republika** uvolnila

z krizového fondu mimořádné finanční prostředky pro Ukrajinu, kde uprostřed zimy miliony lidí potřebují urgentní pomoc. **Více...**
✿ **Duchovní formace Postní almužna** vybízí během postu k odepření zbytných požitků a k darování ušetřených peněz na pomoc

lidem v nouzi. **Více...**
✿ **Výtěžek Tříkrálové sbírky** v pražské arcidiecézi dosáhl 11 925 266 korun, o zhruba 550 000 korun více než loni. Děkujeme všem koledníkům, dobrovolníkům i dárcům za jejich štedrost a podporu. **Více...**

Na Ulianu se „její“ senioři těší

Uliana pracuje jako pečovatelka v Charitě Praha – Holešovice. Dochází za lidmi ve vysokém věku a pomáhá jim s tím, co už sami nezvládnou.

Nejstarší seniorkou je 102letá paní Olga (na snímku s Ulianou). Vše si obstará sama, na Vánoce si dokonce upekla cukroví. S něčím ale potřebuje vymo-
citi, ať už je to doprovod k lékaři nebo pomoc s úklidem domácnosti. Uliana s dětmi přišla do Česka kvůli válce na Ukrajině. Loučení s domovem i začátky v nové zemi byly bolestné. „Ne-

znala jsem jazyk, Prahu. Dcera pořád plakala. Brečela jsem i já,” vzpomíná.

V Česku si postupně našla přátele, nové zázemí a před dvěma lety i zaměstnání v Charitě. Senioři si ji oblíbili a těší se na ni. Někdy je vyděsí i několikaminutové zpoždění: Hned volají, jestli se jí něco nestalo.

Budoucnost vnímá s nejistotou. Neví, kdy válka skončí a zda se bude moci vrátit. Zatím každý den chodí za „svými“ senioři a dělá práci v oboru, který u nás dlouhodobě trpí nedostatkem pracovníků.

Čtěte celý článek ➤

Charita Neratovice otevřela denní stacionář v Libiši. Přijímá nové zájemce o službu

Nový Denní stacionář pro seniory a lidi s postižením otevřela Charita Neratovice v Libiši. Služba již zahájila provoz a aktuálně přijímá další zájemce.

Denní stacionář je otevřen každý všední den od 7 do 15 hodin, v případě potřeby až do 17 hodin. „Lidé se sníženou soběstačností zde nacházejí bezpečné a přátelské prostředí, odborný personál a individuální přístup. Nabízíme pomoc s hygienou, stravu, pravidelné aktivizační programy i různé činnosti, které podporují soběstačnost a radost ze života,” shrnuje Irena Růžičková z Charity Neratovice.

Pro Charitu Neratovice je stacionář v Libiši již třetím denním stacionářem

– další dva fungují v Obrástkách a Odo-
leně Vodě. V celé pražské arcidiecézi pak Charity provozují dohromady de-

vět denních stacionářů, které slouží
bezmála 200 osobám.

Čtěte celý článek ➤

Stanislav Fiala v podcastu CharitTalk: Spadnout na dno je snazší, než si myslíme

Stanislav Fiala vede už 25 let Azylový dům sv. Terezie v pražském Karlíně. Za tu dobu potkal stovky lidí v nouzi a říká, že typický bezdomovec neexistuje. Nejčastěji ale přicházejí muži kolem 40–50 let, často s dlouhodobě neřešenými problémy.

Fiala upozorňuje, že pád na ulici může potkat každého. Hranice mezi

běžným životem a bezdomovectvím je tenká. Uvádí příklad bývalého generálního ředitele, kterému Azylový dům doslova zachránil život.

**Poslechněte si rozhovor na
[www.charita.cz/
podcast-charitalk](http://www.charita.cz/podcast-charitalk)**

Poslání Charity pečovat o nemocné naplňují domovy pro seniory i domácí zdravotní péče

Papež Lev XIV. v letošním poselství ke Světovému dni nemocných zdůrazňuje, že skutečná láska se projevuje konkrétní blízkostí a péčí o trpící. Právě tuto službu každý den ztělesňují desítky zdravotních sester Charity v pražské arcidiecézi.

Čísla mluví jasně: Více než 70 zdravotních sester Charity v pražské arcidiecézi loni poskytlo péči 2,5 tisícům pacientů v jejich domácím prostředí. Uskutečnily přitom více než 101 tisíc odborných návštěv. Jde o počet paci-

entů srovnatelný s kapacitou středně velké nemocnice s tím zásadním rozdílem, že lidé nemusejí opouštět své domovy, mohou zůstat mezi svými

blízkými, ve známém prostředí, které mají rádi a kde se cítí dobře.

Domácí zdravotní péče umožňuje stonat doma stále širšímu spektru pacientů: lidem po jednodenní chirurgii, po úrazech, mozkových příhodách, pacientům s chronickým srdečním selháváním či jinými dlouhodobými onemocněními. Domácí zdravotní péče není jen příjemnější alternativou pro pacienty, ale je také finančně efektivnějším řešením pro celý zdravotnický systém.

Čtěte celý článek ➤

Na vzniku domácí zdravotní péče se podílela Charita

Málokdo dnes ví, že právě Charita stála na začátku 90. let u zrodu domácí zdravotní péče v České republice. Charita Neratovice se tehdy zapojila do pilotního projektu Ministerstva zdravotnictví, a díky této průkopnické iniciativě mohla tato forma péče v naší zemi vzniknout a rozvíjet se.

Jednou z klíčových osobností byla Miloslava Machovcová, bývalá dlouholetá ředitelka Charity Neratovice.

Za svou celoživotní obětavou práci byla v roce 2012 oceněna Cenou Charity Česká republika a v loňském roce také titulem Charitní sestra roku. Její práce i práce dalších průkopnic položily základy služby, která je dnes nepostradatelnou součástí českého zdravotnictví.

94letá paní Hanka znovu chodí a má chuť do života

Život se jí obrátil vzhůru nohama před dvěma lety, když dostala virózu. Zeslábla, dusila se a nevstala z postele. „Myslela jsem, že to už je konec,“ vzpomínala později paní Hanka, která letos oslaví 94. narozeniny.

Její dcera Markéta se obrátila na Charitu Praha – Chodov. Zdravotní sestry a sociální pracovnice dokázaly za pár týdnů nemožné: Seniorka začala znovu chodit s chůzí a našla chuť do života.

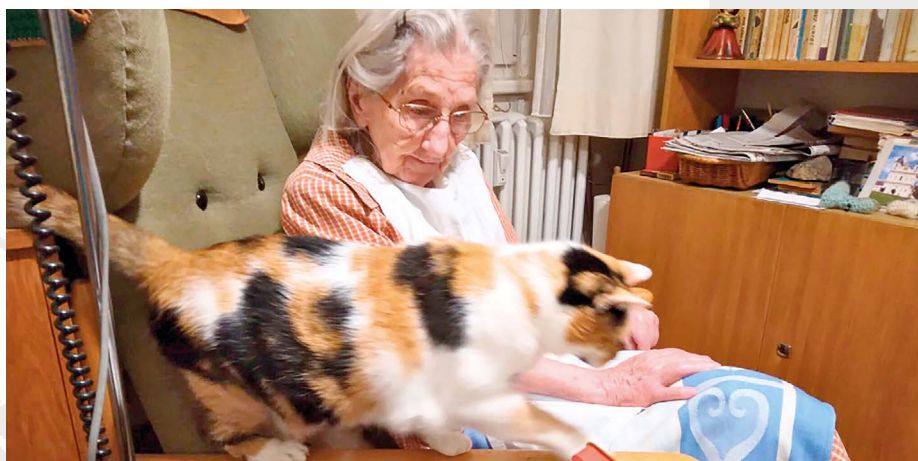
Paní Hanka celý život učila češtinu a dodnes sleduje zprávy s bedlivým okem pedagožky. Často se rozčiluje nad gramatickými chybami novinářů. Dcera Markéta, hudební vědkyně, se

k ní přestěhovala, aby péči o maminku zvládla.

S věkem se role matky a dcery obrátily: Markéta vaří to, co mamince chutná. A každý večer jí před spaním zpívá – je to jediné, co pomáhá s usínáním. „Nikdy téhle péče nebudu litovat,“ říká.

Bez Charity by to ale nešlo. Denní péče má jasná pravidla: Ráno se o Hanku postará Markéta, pak ji vystřídají pracovnice Charity Praha – Chodov, které zajišťují nejen zdravotní péči, ale i hygienu, oběd, pohyb i další potřeby. Markéta převezme péči opět po práci. „Charita mi umožnila pečovat o maminku, aniž bych musela opustit svou práci. Jsem za to moc vděčná,“ uzavírá.

Čtěte celý článek ➤

Česká nemocnice sv. Karla Lwangy v Ugandě slaví 20. výročí

Už dvě desetiletí funguje v chudém venkovském kraji Buikwe Česká nemocnice, kterou v roce 2006 postavila Arcidiecézní charita Praha s pomocí českých dárců. Každý rok tady získá léčbu více než 25 tisíc lidí, od malých dětí po seniory. Pro mnohé z nich by jinak byla nedostupná.

V zemi, která se potýká s malárií, HIV/AIDS, dětskou podvýživou a vysokou mateřskou úmrtností, je Česká nemocnice místem, které každý den zachraňuje životy a zdraví.

„Když jsme v Buikwe začali působit, zdravotní péče nebyla samozřejmostí.

Zbytečně umírali matky a novorozenci i lidé s nemocemi, na které již dnešní medicína zná léky. Tuto kritickou situaci jsme chtěli změnit. A díky podpoře dárců z Česka se to povedlo,“ říká Jarmila Lomozová z Arcidiecézní charity Praha.

Ke stěžejním oddělením nemocnice patří porodnice. Na ugandském venkově stále mnoho žen rodí doma nebo u tradičních porodních asistentek, což mnohdy ohrožuje jejich život i život dítěte. Nemocnice je díky modernímu vybavení a odbornému personálu schopna řešit i komplikované porody, včetně císařských řezů. V loňském roce se zde narodilo 809 dětí.

Čtěte celý článek ➤

Nemocnice v číslech (údaje za rok 2025):

25 000+

ošetřených pacientů

1 799 operací

235 císařských řezů

985 krevních transfuzí

24 554

laboratorních testů

2 455 lidí testovaných na HIV

539 těhotných žen
v programu prevence přenosu
HIV z matky na dítě

Česká pomoc zachránila život chlapci s mozkovou obrnou

Narodit se s postižením v rozvojové zemi znamená čelit nejen zdravotním komplikacím, ale i odmítání a nedostatku péče. Jedním z mála míst skutečné pomoci je díky českým dárcům Česká nemocnice v ugandském Buikwe.

Čtyřletý Miracle se narodil s dětskou mozkovou obrnou, nemluví ani nechodí. Rodiče ho opustili, ale péči našel u babičky Jennifer. Když se jeho

stav zhoršil – trpěl těžkou podvýživou a malárií – převezla ho do nemocnice, kde byl díky intenzivní péči stabilizován.

Po týdnu se mohl vrátit domů a Jennifer dostala rady, jak vnuka co nejlépe vyživovat. Nemocnice ji nikdy neodmítla, i když nemá peníze na zaplacení léčby. Doufá, že Miracle jednou dokáže chodit sám, a chce ho podporovat v každém jeho malém pokroku.

Čtěte celý článek ➤

Bulletin vydává: Arcidiecézní charita Praha (www.praha.charita.cz) jako přílohu Zpravodaje pražské arcidiecéze
Redakce: Jarmila Lomozová, bulletin@praha.charita.cz | Předešlá vydání najdete na stránce www.praha.charita.cz/bulletin,
kde se můžete přihlásit k odběru Bulletinu e-mailem | Předplatné tištěného Zpravodaje pražské arcidiecéze v ceně 20 Kč
si můžete objednat na adrese: zpravodaj@apha.cz